

Indi Stivín

„S kontrabasem i usínám“

Ještě mu nebylo ani devatenáct a už platí za předního českého kontrabasistu. Koncertuje s prestižními symfonickými orchestry, dostal se do finále Eurovize a jeho koncert Bohemia odehrál BBC Scottish Symphony Orchestra během Edinburského festivalu. Geniální teenager s ambicí prosazovat kontrabas jako sólový nástroj se na Výročních cenách OSA stal držitelem ceny pro nejúspěšnějšího mladého autora vážné hudby.

„Je to pro mě velká čest a takové potvrzení, že to, co dělám, má smysl. Kontrabas je nádherný sólový nástroj na stejné umělecké úrovni jako housle nebo klavír a já jsem šťastný, že posluchači a pořadatelé koncertů mají podobný názor. Jsem dojatý a vděčný a rád bych všem poděkoval za jejich podporu a lásku,“ vzkazuje svým obdivovatelům mladík, který má mimořádné hudební nadání vepsané do DNA, pochází totiž ze slavné muzikantské rodiny Stivínových.

Kontrabas Indimu učaroval v devíti letech, kdy také začal komponovat první skladby. Hru studoval u prvního kontrabasisty Státní opery Dalibora Tkadlíka, u profesora Jána Krigovského a učil se i u předních světových kontrabasistů, jakými jsou Thomas Martin nebo Gary Karr. Od dvanácti let je zvyklý sbírat trofeje na domácích i zahraničních soutěžích (před třemi lety se stal nejmladším laureátem Mezinárodní instrumentální soutěže v německém Markneukirchen, která je považována za jednu z nejtěžších na světě), od patnácti stál jako

sólista na jevištích s Janáčkovou filharmonií Ostrava, Moravskou filharmonií Olomouc nebo Jihočeskou filharmonií. Na Pražském jaru debutoval se sólovým recitálem jako šestnáctiletý.

Posluchače si Indi, který označuje kontrabas za svou životní lásku a posedlost, získává technicky precizní hrou a poutavou interpretací barokních skladeb i hudby 19. a 20. století. Často zmiňuje, že jeho cílem je potěšit posluchače,

velkou radost. Kontrabas mě překvapuje každý den. Nemá žádné limity. Stále objevuji nové figle, co všechno se dá zahrát. Pro zlepšení svých technických dovedností studuji obor housle na Pražské konzervatoři u legendárního profesora Jaroslava Foltýna. Díky němu můžu posouvat hranice technických možností kontrabasu do míst, kde ještě nebyly,“ říká mladíčký hudebník, jehož potenciál a možnosti jsou zatím nedozírné. Pro

foto: Radek Hensley

odvést je do jiného světa, kde možná najdou odpovědi na své otázky a problémy, ale hlavně přitáhnout pozornost veřejnosti k mnohdy opomíjenému nástroji. „Pár fanoušků už mi napsalo na moji facebookovou stránku, že díky mně zjistili, jaký má sólový kontrabas krásný zvuk. To mě vždy potěší a mám z toho

příští rok má v plánu řadu koncertů v Německu, připravuje projekt věnovaný sólovému kontrabasem a na otázku, zda měl někdy svého nástroje takzvané plné zuby nebo na něj neměl náladu, odpovídá: „Tak to se mi ještě nestalo. Někdy s ním i usínám. Kontrabas je můj parták na celý život.“